

“Les xarxes de transferència tecnològica han d’ajudar l’empresa catalana a posicionar-se a Europa”

Com podríem definir aquestes xarxes?

—Podríem dir que són unes estructures impulsades per l’administració per posar en contacte el món de la ciència i la tecnologia, és a dir, la universitat i altres organismes de recerca, amb el món empresarial —les necessitats del mercat—, perquè aquest pugui innovar i competir, sobretot pel que fa a la petita i mitjana empresa, que és la tipologia més estesa a Catalunya i la que sovint troba més dificultats per desenvolupar les seves estratègies. No hem de confondre les xarxes amb una borsa d’ajuts. Es tracta d’assessorament i transferència, i també de creació de centres tecnològics que esdevinguin proveïdors especialitzats en recerca i desenvolupament.

—Els centres tecnològics són només una de les xarxes de transferència existents. Però n’hi ha més.

—En total, hi ha cinc xarxes. Una de les primeres que es va crear va ser la Xarxa d’Innovació Tecnològica (XIT), destinada a fer que grups de recerca universitària treballessin amb criteris empresarials per transferir aquest coneixement a les empreses. Una altra és la que hem anomenat anteriorment, la Xarxa de Centres Tecnològics (XCT), unes estructures triangulars entre administració, universitat i empresa que, sense entrar en competència amb les XIT, treballen en la recerca, la formació i la dotació de serveis per a les necessitats innovadores de l’empresa. Són centres on la participació majoritària és de les empreses, que exposen les seves necessitats i on es transfereix la recerca bàsica de la universitat aplicada per sectors. Una tercera, la Xarxa de Centres de Difusió Tecnològica (XCDDT), té una estructura semblant a l’anterior, però no es tracta de centres orientats a R+D sinó a serveis tecnolò-

Sergi Mesquida és el director de Transferència Tecnològica del CIDEM. Per a ell, la clau de l’èxit del teixit empresarial passa per aprofitar tots els recursos de producció, difusió i explotació del coneixement que es posin al seu abast. Per innovar. I per esdevenir competents. Amb aquesta idea van néixer les anomenades xarxes de transferència tecnològica, unes plataformes impulsades pel Centre d’Innovació i Desenvolupament Empresarial (CIDEM) de la Generalitat de Catalunya. Una iniciativa que ha de ser clau per posicionar-se a Europa.

gics avançats però més focalitzats per territoris, com ara l’INCAVI, pel sector del vi, o FITEX, a Igualada (Anoia), per al sector del gènere de punt. També cal parlar de la Xarxa d’Assessors Tecnològics (XAT), formada per assessors que intenten detectar les necessitats empresarials dels sectors que ho demanin.

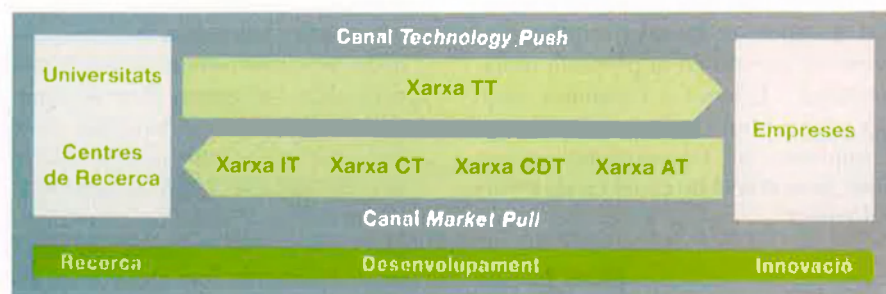
—Les quatre xarxes anteriors formen part del que s’anomena “arrossegament de mercat”, és a dir, un canal que camina des de l’empresa fins al món de la recerca perquè

aquesta s’adapti a les necessitats del mercat. Però també hi ha un camí invers, oi?

—Sí, és el camí contrari, el que anomenen d’“empenta tecnològica”, que intenta posar al mercat la tecnologia que, pel fet de ser molt punta, encara no té repercussió. L’objectiu és aconseguir que es transfereixi la tecnologia que encara no té sortida perquè resulta molt nova.

—I això com es fa?

—Precisament, aquesta setmana passada, en la sisena Trobada Anual de

Xarxes, es van presentar dues novetats que entronquen amb això: dues noves xarxes o centres que han de complementar aquest servei d'empenta tecnològica i que cal posar en funcionament entre final d'aquest any i l'any que ve. Es tracta del Centre d'Explotació de Patents (CEP) i de la Xarxa d'Incubadores i Vivers (XIV). Dues estructures que han de servir, com el seu nom indica, per incorporar noves patents al mercat o crear futures empreses per absorbir les noves tecnologies que encara no han trobat un lloc al mercat.

—Quines novetats més es van presentar en aquesta trobada?

—D'una banda, continuar creixent evolutivament, com hem fet fins ara. I això vol dir, d'una banda, poder disposar de nous assessors i també intentar crear més centres tecnològics. De fet, la majoria de centres tecnològics ja eren centres de recerca existents, però poc coneguts, i aquest mateix any se n'ha creat un de nou, la Fundació Cen-

“Cal aprofitar tot el potencial. [...] Les xarxes de transferència tecnològica han d'esdevenir el trampolí cap al mercat i les plataformes europees”

tre Tecnològic de l'Aeronàutica i de l'Espai, a Castelldefels (Baix Llobregat). La idea és incrementar-los, i incrementar també el pressupost destinat a totes les xarxes.

—I les empreses, com responen? És a dir, s'ha aconseguit impulsar una dinàmica que gairebé s'autogestioni?

—Aquesta és la idea de les xarxes, que les empreses facin les seves propostes, que les xarxes es reforcin i que els centres tecnològics creixin. Evidentment, no ha estat un camí de roses, sobretot perquè és un tema innovador, que crea recels. I també perquè les universitats encara estan poc encarades a

la transferència tecnològica. Nosaltres posem les bases perquè hi hagi aquest contacte. I, de moment, amb vista a les empreses també hem editat una guia que ha de permetre que es vagin coneixent les xarxes existents i que se'n pugui treure al màxim profit.

—L'objectiu últim, quin és?

—Aprofitar tot el potencial de què disposem perquè les empreses trobin respostes, innovin, millorin processos, productes i organització, i puguin esdevenir competents, sobretot a Europa. Les xarxes han d'esdevenir el trampolí cap al mercat i plataformes europees.

Mar Valldoriola